

אורות השבת

גליון מס' 932

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

גליון ראש השנה

פרשת השבוע נצבים

עורך הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

תשובה מאהבה

נהיה כי נבאו עֲלֵיךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נִתְּנִי לְפָנֶיךָ... וְשָׁבַתְּ עַד יְהוָה אֶלְהֵיךָ (דברים ל, א-ב)

אינא בגמ' (יומא פו, א): גדולה תשובה שמגיעת עד כיסא הכבוד, שנאמר (הושע יד, ב) שובה ישראל עד ה' אלוהיך. ונחלקו שם רבותינו התנאים האם עד בכלל או לא עד בכלל, עיי"ש. וצריך להבין במשמעות פלוגתא זו, שכן מה לי אם התשובה מגיעה עד כיסא הכבוד ועד בכלל, או שאינה מגיעה אלא עד כיסא הכבוד. וכן יש לתמוה, מדוע בחרו רבותינו לקבוע את מחלוקתם בדברי הנביא והניחו פסוק מפורש בתורה שלפנינו 'ושבת עד ה' אלוהיך'. וכבר עמד המהרש"א (שם) בהערה זו, ועיי"ש מה שכתב ליישב בזה.

ולפי הנראה בס"ד, עומק פלוגתא זו גנוז בדברי רבותינו הראשונים אודות מעלת התשובה. וכן הם דברי רבינו יונה (שע"ת השער הראשון אות ט): 'והנה מדרגות רבות לתשובה, ולפי המדרגות יתקרב אל הקב"ה, עיי"ש. וכיוצא בזה מבואר ברמב"ם (הלכות תשובה ז, ו): 'גדולה תשובה שמקרבת את האדם לשכינה, שנאמר שובה ישראל עד ה' אלוהיך, ונאמר (עמוס ד, ו) ולא שבתם עדי נאם ה', ונאמר (ירמיה ד, א) אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב, כלומר אם תחזור בתשובה – בי תדבק, עכ"ל. וכעין זה ממש מצאנו ביתר ביאור בדברי המבי"ט (בית אלוהים שער התשובה פ"ב), וזה לשונו: 'יחזקנו על גדר התשובה, ומצאנו נכון ושלם, והיא קרבה לה' מריחוק החטא. והרצון במילת קרבה היא היות כוונת השב להתקרב אל בוראו שנתרחק ממנו בעוברו על דבריו, ולא להניצל מן העונש על מה שעבר, עיי"ש בהמשך דבריו המאירים.

והנה בחיבור דברי שלושת המפרשים הללו, עולה לפנינו יסוד מופלא במהות 'התשובה' המובחרת, והוא שאין בתשובה רק כוח של כפרה אלא יש בכוחה לקרב את האדם מריחוק החטא – אל השי"ת, עד כדי 'בי תדבק' (כלשון הרמב"ם). אלא ששיעור מידת ההתקרבות – תלויה במדרגות התשובה (כלשון רבינו יונה), ופשוט שבכלל מדרגות התשובה יש לנו לחלק בין תשובה 'מאהבה' – לתשובה 'מיראה', שהרי אינה דומה לקרבה אל ה' הבאה מתוך תשובה מאהבה, והיינו שהחוטא משתוקק להתקרב אל בוראו אחר שנתרחק ממנו בעוברו על דבריו – למי שרק מבקש להניצל מן העונש על מה שעבר, וזה פשוט וברור וגם מפורש בחתימת דברי המבי"ט.

ובזה יאירו דעות רבותינו התנאים אודות מעלת התשובה: דרבי לוי ס"ל, גדולה תשובה שמגיעת עד כיסא הכבוד – ועד בכלל, כלומר שאין בה רק כוח של כפרה הנגזרת מכיסא הכבוד וכדרך שאמרו (ירושלמי סנהדרין י, ב) 'חתר לו הקב"ה חתירה מתחת כיסא הכבוד', אלא 'עד בכלל' דהיינו שיש בכוחה אף לקרב את האדם אל הקב"ה עד כדי 'בי תדבק' (כלשון הרמב"ם). וגם רבי יוחנן מודה בזה, אלא דס"ל שכוח זה יש רק בתשובה של ציבור. וכן סרה בזה תלונת המהרש"א, מדוע קבעו פלוגתא זו בדברי הנביא והניחו מקרא מפורש בתורה. שכן הכתוב שבתורה מדבר בתשובה מיראה – 'והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה... ושבט עד ה' אלוהיך, וכבר ביארנו והוכחנו מדברי המבי"ט שאין קרבת ה' מובטחת אלא בתשובה מאהבה, ולכן קבעו את דבריהם בכתוב שבנביא, והבן.

וסימנא טבא אמינא להאי מילתא, מלשון הרמב"ם (שם). שכן בגרסת השי"ס שלפנינו (יומא פו, א) איתא 'גדולה תשובה שמגיעת עד כיסא הכבוד', ואילו הרמב"ם כתב 'גדולה תשובה שמקרבת את האדם לשכינה, ועיין במגדל עוז (שם) שציינו ע"י הרמב"ם הללו 'סוף יומא'. ברם לאור האמור יובן, שכן הרמב"ם פשיטא ליה כל כך דבהאי מימרא דתלמודא לא מיירי השי"ס בכוח של כפרה לחוד, אלא בקרבת האדם לשכינה, עד שלא ראה בזה שינוי לשון כלל!

ועל פי זה אמרתי לבאר תפילת 'אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלימה לפניך', והתמיהה בולטת שהרי התשובה היא בחירתו הבלעדית של האדם אשר מקבל על עצמו לשוב מדרך הרעה, ואינה מסורה בידי שמים להחזירו בתשובה, ובפרט שכבר אמרו 'הכל מן השמים חוץ מיראת שמים'. וכיוצא בזה יש לנו להעיר עה"פ (ישעיה נה, ו) 'דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב ודרשו רבותינו בגמ' (ראש השנה יח, א) אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים, שכן ממה נפשך אם נתקיימו בו משפטי התשובה הרי שעלתה לו התשובה גם בשאר ימות השנה, ואם לא נתקיימו בו משפטי התשובה מה בכך שהקב"ה קרוב אליו בימים אלו וכי יש תשובה לחצאין. וביותר יפלא דברי הרש"ש בדרשתו המפורסמת השיבת בית-אל קודם לתקיעת השופר (העתיקה הפלא יועץ ערך ראש השנה): 'ישוב כל אחד ממנו מעון קל או חמור כל שהוא... יען כי שערי שמים פתוחים היום ומעט תשובה היום שקול כנגד עמל וטורח גדול בזמן אחר'. ברם לאור המבואר אתי שפיר, שכן אין מעלת התשובה יכולה להתקיים בשלימותה עם עזיבת החטא לחוד אע"פ שנתקיימו בו כל עיקרי התשובה, אלא עד שיסיר את כל המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

תחל שנה וברכותיה

'אתם נצבים היום' כתב בזהר "היום" מורה על "יום הדין" ראש השנה, מבאר 'הברכה משולשת' הקב"ה מכתיר את ישראל לקראת ראש השנה בלשון **'נצבים - מלכים'**, כשם שהוא נקרא **'ניצב - מלך'** שנאמר 'אלוקים ניצב בעדת אל', וזאת מפני שהנביא ישעיה אומר שהקב"ה תובע את ישראל לדין בראש השנה שנאמר 'לכו נא ונכחה יאמר ה', וידוע ע"פ ההלכה עני ועשיר באים לדין אומרים לעשיר או תתלבש כמו העני או הלבישוה כמותך בבגדי עשיר, ועל כן מחוייב הקב"ה להלביש את ישראל בבגדים כמותו שנאמר 'לבושיה כתלג חיוור – כשלג לבן', נמצא שכל העוונות נמחלקין כבר לפני ראש השנה יחטאים כשלג ילבינו, לכתובה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

בברכת אבות אלוף ואבוק

הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"

וק"ק 'שבטי ישראל' שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

שבת קדש	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קדש
שבת שובה (11.9.21)	5:04	5:03	5:03	5:02	5:01	5:00	שבת שובה (11.9.21)
5:11	5:10	5:10	5:09	5:08	5:07	5:07	5:11
6:26	6:26	6:25	6:25	6:24	6:24	6:23	6:26
8:50	8:50	8:50	8:50	8:50	8:49	8:49	8:50
9:28	9:28	9:28	9:28	9:28	9:28	9:27	9:28
10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31
12:37	12:37	12:38	12:38	12:39	12:39	12:40	12:37
13:09	13:09	13:10	13:10	13:11	13:11	13:12	13:09
17:50	17:51	17:52	17:53	17:54	17:55	17:57	17:50
18:54	18:55	18:56	18:58	18:59	19:00	19:01	18:54
19:09	19:10	19:12	19:13	19:14	19:16	19:17	19:09

זמני הדלקת הנרות

- כניסת השבת: 18:44
- יציאת השבת: 19:34
- רבנו תם: 20:20
- כניסת ראש השנה א': 18:40
- כניסת ראש השנה ב': 18:41
- יציאת ראש השנה: 19:29
- רבנו תם: 20:15

אורות הפרשה

"הזכורת לתשובה" - שנה אחת, בימי אלול, יצאה האדמו"ר הרש"ב זיע"א עם בנו הגה"ק רבי יוסף יצחק זיע"א אל מחוץ לעיר. אמר האב לבנו: הטיוול הוא מנוחת הנפש. היכן שהעין פונה, ניבטת הרחמנות השפוכה על הבריאה. השדות והאילנות - יבשים. פה ושם יש שדות שדופים. הבריאה כולה עורגת וכמהה ליחיותי חדשה. הכל מזכיר שיש לעשות תשובה, שצריך האדם להכין את עצמו לבקשת סליחה ומחילה, לקראת הכתרתו של מלך מלכי המלכים הקב"ה. ביום הגדול והנורא "ראש השנה".

"התשובה ומועדים טובים" - דרכי הרפואה בחולי הגוף הם שתיים: (א) לרפא את האיבר החולה והחלוש. (ב) לחזק את האיברים הבריאים, כדי שיוכלו להתגבר על חולשתו של האיבר החולה ולרפאו. בדומה לזה יש שתי דרכי רפואה בחולי הנפש - תשובה ומעשים טובים.

"התשובה בראשי היבית" - הגה"ק רבי זושא מאיז'פובי זיע"א אמר: **"תשובה"** היא ראשי תיבות של הפסוקים האלה: **"ת**ממים תהיה עם ה' **א**לוקיך" (דברים יח, ג), **"ש**יוויתי ה' לנגדי תמיד" (תהילים טו, ח), **"ו**אהבת לרעך כמוך" (ויקרא יט, יח), **"ב**כל דרכיך דעהו" (משלי ג, ו), **"ה**צנע לכת עם אלוקיך" (מכילת, ח, ו).

"ההבדל בין מצווה לעבירה" - כשגדל מעט בנו הקטן של האדמו"ר רבי יששכר דב מבעלז' זיע"א החל הצדיק לחנכו לעבודת ה' מתוך מסירות נפש. באחד מימי החורף לקחו עמו לטבילה בנהר. המים היו קרים מאד, וכשהכניס הילד את רגליו במים, פרצה קריאה מפיו: "אוי, אוי!". לאחר שטבל הילד והתעטף במגבת, חש חמימות בגופו ושפתיו מלמלו: "אה, אה", מתוך הנאה. אמר לו הצדיק: "בוא וראה מה ההבדל בין מצווה לעבירה - מצווה תחילתה 'אוי, אוי' וסופה 'אה, אה'; ואילו עבירה - תחילתה 'אה, אה' וסופה 'אוי, אוי' ..."

"ניקיון בשמחה" - מסופר על מרן הב"ש זיע"א שהתארח פעם בקהילה אחת בימים הנוראים. ביום הכיפורים, כשהגיע החזן ליעל חטאי, שר קטע בניגון של שמחה. והסביר את הדבר: כאשר מוציאים את הלכלוך מן הארמון ומנקים אותו לקראת בואו של המלך, וכי לא נכון לעשות זאת מתוך שמחה? שמעו הבעש"ט את הדברים והוטבו בעיניו מאד.

"לא ללכת" - סח אחד מגדולי המוסר: כשאומרים 'אשמנו', צריכים היו להכות על החזה לא ביד חשופה אלא במוט עץ. כאשר מכים על החזה ביד, חושב היצר הרע שמלטפים אותו ...

"הדקות מצטרפות" - מסופר על האדמו"ר רבי חיים מצאנז' זיע"א שהיה רושם במשך השנה בפנקסו כל רגע שביטל מלימוד תורה. בערב יום הכיפורים היה מסכם את כל הרגעים. פעם מצא שכל הרגעים הללו מצטרפים לשלוש שעות. ישב ובכה עליהם שלוש שעות ועשה תשובה.

"מבאן והלאה" - למה נקרא שמו של הקב"ה "אהיה אשר אהיה" (שמות ג, ד)? כי כאשר אדם מתחרט ואומר "אהיה טוב מהיום והלאה", מיד משיב לו הקב"ה: גם אני אהיה איתך ואשרה שכינתי עליך.

אורות הכשרות

המחיצות המבדילות בינו לבין הקב"ה אשר נגרמו בעקבות חטאיו. ועל אודות קרבה זו, שפיר אנו מעתירים בתפילה להקב"ה החזירנו בתשובה שלימה, כלומר השיבנו אליך מכל המרחק שנתרחקנו ממך בעקבות חטאינו. ואפשר שזה מדוקדק בתוספת השלשון 'שלימה', לאמר שרק במלוי קרבה זו תקיים בנו מצות התשובה בשלימותה. וזה עומק מעלתם הגדולה של ימי הרחמים ובשיאם עשרת ימי התשובה אשר דרשו עליהם רבותינו 'דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב', שכן בימים אלו בהם הקב"ה קרוב אלינו יותר מתמיד, דרך החזרה לדבקות בו יתברך קצרה יותר. וכל זה רמוז וגונו בדברי הרש"ש הנז"ל 'מעט תשובה היום שקול כנגד עמל וטורח גדול בזמן אחר', יען כי בזמן אחר צריך האדם להסיר את המחיצות המבדילות בינו לבין הקב"ה בבחינת 'שובה ישראל עד ה' אלוקיך'. מה שאין כן בימים אלו אשר הקב"ה עצמו מסיר את המחיצות ומתקרב אלינו, וק"ל.

ואחר הודיע ה' אותנו כל זאת, נבין עומק דברי חכמי המוסר ובכללם הגאון החיד"א זצ"ל אשר העמידו את לימוד התורה - כתנאי למצות התשובה, ורמזו כן מלשון התפילה שאנו מתפללים ג"פ בכל יום 'השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלימה לפניך'. שכן זה פשוט לכל בעל נפש שאין לך דבר המאיר את עיניו של האדם יותר מהתורה, ומקרא מלא הוא (משלי ו, כג) 'כי נר מצוה ותורה אור', וכן דרשו רבותינו ע"ה"פ (מגילת אסתר ח, טו) 'ליהודים היתה אורה ושמחה - אורה זו תורה'. ועל כן רק ע"י התורה שהיא מאירת עיניים, יוכל האדם להחזיר אליו את הארת פני ה' אשר נלקחה ממנו בעטיו של ריחוק החטא. וז"ש 'השיבנו ה' לתורתך' המקרבת את האדם אל השי"ת - 'וקרבנו לעבודתך', ורק אח"כ יכול להתקיים בו מצות התשובה בשלימותה - 'והחזירנו בתשובה שלימה לפניך'.

וצא ולמד לדברי המהר"ל (גבורות ה' פ"ח) אודות הדביקות בהשי"ת שיש באור התורה, וז"ל: 'כי אין דבר חיבור ודיבוק יותר כמו התורה שהיא דיבוק וחיבור האדם אל בוראו, ע"ש. וזה מפורש טפי בדבריו בספרו נתיבות עולם (נתיב התורה פ"ט), וז"ל: 'אין לך התקרבות יותר אל ה' יתברך כמו התורה... והעוסק בתורה הוא עם ה' יתברך בלי הסרה', עכ"ל. וכזאת מצינו בדברי האור החיים הק' (ויקרא כב, ג), וז"ל: 'האדם יכול להשיג כפי התעצמותו בתורה אפילו הוא במדרגה שאין למטה ממנה, אם יטרח ושיג השגות עליונות כפי ערך ושיעור היגיעה', ע"ש. וכיוצא בזה מצינו בספר מעלות התורה (עמוד ק) אשר כתב בשם הרב ראשית חכמה, וז"ל: 'גם מי שהוא שקוע בעמקי תהום מרוב עיונותיו ואח"כ הוא לומד תורה הק', על ידי זה הוא עולה ממעמקי תהום', ע"ש.

הגאון רבי אלחנן וסרמן זצ"ל (קובץ מאמרים עמ' עב) סיפר ששמע ממרן החפץ חיים זצ"ל, שבימי הגר"א מוילנא היו אנשים מוכיחים שנסעו ממקום למקום לעורר את העם, ושאל אחד מהם את הגר"א על מה לעורר בעיקר, והשיב לו שידבר על לימוד תורה יען כי הכל בכלל זה. ועוד הביא שם בשם החפץ חיים, כי לא אכפת לו ליצר הרע שיהודי יחזור בתשובה ויתענה כל היום ובלבד שלא ילמד תורה!

ברכת לבת אלול ואבורך
הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
מחלקת הכשרות

תושבי באר-שבע היקרים הרינו מודיעים כי:
ביום שני כט' אלול תשפ"א (6.9.21)
יפוג תוקפם של תעודות הכשרות
ולכן יש לדרוש
תעודת כשרות מקורית בתוקף
עם חתימה וחותמת בצירוף הלוגרמה.

כמו כן הרינו מודיעים כי אין לסמוך
על שילוט "כשר" אלא יש לדרוש
"תעודת כשרות" מקורית בתוקף

לקיים בנו חכמי ישראל
הציבור מתבקש להעתיר בתפילה עבור
הרה"ג **יוסף דהאן שליט"א** בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאס את תפילותינו.

אורך ימים ושנות חיים וסיפוי לו

ברכת שנה טובה ומתוקה, שנת שגשוג והצלחה
נשג קמיה האי גברא רבא רבנו הגדול והנערץ מקים עולה של תורה
בעירנו הק' באר-שבע מזכה הרבים ומרביץ תורה לעדרים,
מבצר חומות הדת בעיר ומקים מערכת הכשרות המפוארת
פה מפיך מרגליות מאן מלכי רבנן אשר ממלכתו
ממלכת התורה פרוסה על כל רחבי העיר
כב' מורנו ורבנו המרא דאתרא
הגאון רבי יהודה דרעי שליט"א
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע
ולנוות ביתו רודפת צדקה וחסד
אשר עומדת לימין כבוד רבנו הגדול שליט"א
הרבנית הדגולה מרת **בריים דרעי תחי'**
יהי רצון שיוזכו לשנה טובה ומבורכת
ושיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה
ושכב' מו"ר המרא דאתרא שליט"א
יזכה להגשים את שאיפתו הטהורה
להרים את קרן התורה בעירנו הק' באר-שבע

להגדיל תורה ולהאדירה

ברכת שנה טובה ואבורך

יהושע דמרי
ממונה המועצה הדתית

שלמה אוהיון
מזכיר המועצה הדתית

רבני השכונות והקהילות
רבני וגבאי בתי הכנסת
עובדי המועצה הדתית

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו
של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

מהלכות יום הכיפורים

ש - עד כמה צריך להרבות באכילה ושתייה בערב יום הכיפורים?

ת - מצוה להרבות באכילה ושתייה בערב יום הכיפורים כל אדם לפי כוחו, וישתדל לאכול כשיעור אכילת שני ימים. ומצוה לאכול דגים בסעודת שחרית, וכן טוב לטבל את פרוסת "המוציא" במלח ואחר כך בדבש כמו בסעודות ראש השנה.

ש - מי שטבל במקוה בערב ראש השנה האם צריך לחזור ולטבול בערב יום הכיפורים?

ת - המנהג לטבול בערב יום הכיפורים, גם למי שטבל קודם לכן. ומי שקשה עליו הטבילה במקוה, יערה על עצמו תשעה קבין מים בבת אחת (12.5 ליטר).

ש - יש נוהגים שהחזן מכריז לפני תפילת ערבית של כיפור, רבותי תמחלו זה לזה וכל הקהל עונה אחריו "מחלנו", האם ניתן להסתפק במחילה זו או שצריך לפייס את חברו?

ת - אין יום הכיפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחברו עד שיפייסו. ואם היקו, צריך גם לשלם לו דמי נזקו. ויש אומרים שעבירות שבין אדם לחברו מעכבים גם עבירות שבין אדם למקום. לפיכך המנהג החשוב ביותר של ערב יום הכיפורים הוא להרבות בבקשת מחילה וסליחה מכל מי שנפגע על ידו. וכל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו.

ש - האם צריך לשלם נדרים ונדבות לפני יום הכיפורים?

ת - מנהג טוב ונכון נהגו בהרבה קהילות, לשלם כל אחד מה שנדב או נדר לבית הכנסת ומוסדות צדקה וחסד. ויש בזה סגולה גדולה לקיבול תפילות, ככתוב: "זבח לאלוקים תודה ושלם לעליון נדריך וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני".

ש - האם נשים מדליקות נרות בערב יום הכיפורים, והאם יברכו בהדלקה גם ברכת "שהחינו"?

ת - כבר פשט המנהג בהרבה קהילות שנשים מדליקות נרות בערב יום הכיפורים ומברכות בשם ומלכות "להדליק נר של יום הכיפורים". ולגבי ברכת "שהחינו", הואיל ונשות הספרדים מברכות קודם להדלקה לא יברכו "שהחינו" אלא יצאו ידי חובה בברכת שהחינו שאומרים בבית הכנסת בתפילת "כל נדרי", שכן אחר ברכת שהחינו חלה עליה קדושת יום הכיפורים ושוב לא תוכל להדליק את הנר. ועל כל פנים אם רוצה לברך שהחינו, תברך אחר ההדלקה, ואחר כך אסורה באכילה ושתייה וכל דבר האסור ביום הכיפורים.

ש - אלו דברים אסורים ביום הכיפורים?

ת - יום הכיפורים אסור בכל מלאכה האסורה בשבת, וכן חייבים בו בחמישה עינויים: אכילה ושתייה, סיכה, רחיצה, נעילת הסנדל ותשמיש המיטה.

ש - מי חייב בתענית יום הכיפורים?

ת - הכל חייבים בתענית יום הכיפורים, אפילו מעוברות ומניקות ויולדות (אחר שבעה ימים) וחולה שאין בו סכנה. אולם חולה שיש בו סכנה, והיינו שהתענית עלולה להביאו לידי סכנה או אפילו ספק סכנה, מצוה עליו לאכול או לשתות ביום הכיפורים כדי צרכו. ועל כל פנים הגדרת חולה שיש בו סכנה וכמות האכילה ושתייה הנדרשת לו, תעשה אך ורק על ידי רופא מומחה ומורה הוראה מובהק, ועל פיהם יחדיו יקום דבר.

ש - האם יולדת תוך שבעה ימים צריכה להתענות ביום הכיפורים?

ת - יולדת תוך שלושה ימים ראשונים (מעת לעת) מאכלים אותה גם אם אינה מבקשת זאת או שהרופא אומר שאינה צריכה לאכול. ואחר שלושה ימים, אין מאכלים אותה אלא על פיה או על פי ציווי הרופא. ושאם אינה יודעת מהו רצונה ואין חוות דעת רפואית, מאכלין אותה מספק. אולם אחר שבעה ימים, דינה כחולה שאין בו סכנה אשר צריך להתענות. ועל כל פנים ראוי להיוועץ בכל זה עם רופא מוסמך ומורה הוראה מובהק.

ש - האם קטנים חייבים בתענית יום הכיפורים?

ת - קטנים פחות מגיל תשע שנים, אין להם להתענות אפילו תענית שעות, ויש למחות בידם. ומגיל תשע ועד גיל אחד עשרה, טוב לחנכם בתענית שעות בלבד. ומגיל אחד עשרה עד שיגדילו, מצוה לחנכם מדברי סופרים להשלים את התענית עם הציבור לפי כוחם. ומשהגדילו דהיינו כשמלאו שלוש עשרה שנה לזכר ושתיים עשרה שנה לנקבה, הרי הם חייבים בתענית יום הכיפורים דבר תורה כמו הגדולים לכל דבר.

לקראת השנה החדשה הבעל"ט

הננו לשגר את מיטב ברכותינו לכבוד
ראש העיר וחברי מועצת העיר
רבני השכונות והקהילות
רבני וגבאי בתי הכנסת
עובדי הרבנות והמועצה הדתית
ראשי מוסדות התורה ואגודות החסד
ולכל תושבי העיר באר שבע
יחד עם כל בית ישראל בברכת

שנה טובה ומבורכת

כתיבה וחתימה טובה בספר החיים והשלום
בסיפורן של צדיקים וחסידים ובספר בריאות
ופרנסה טובה ונזכה שהקב"ה יסיר את המגפה
וכל חולי ומחלה ושתהיה זו שנה שבה הקב"ה
יחיש את גאולתינו ונזכה לבנין בית מקדשינו.

המאחלים ומברכים מעומקא דליבא

הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר שבע
וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

שלמה אוחיין
מזכיר המועצה הדתית

פרנסה מן השמים

מידת הצדקה והחסד של רבי מאיר ממרמישילן הייתה טובוה בדמו עוד משחר ילדותו. מספרים, כי בהיותו ילד רך נוהג היה להתרוצץ בין בעלי האמצעים בעירו ולקבץ תרומות לעניי העיר. כשהיה רואה אדם רעב ללחם, הייתה ניטלת ממנו מנחת-נימשו והוא לא שקט ולא נח עד שנתמלא חסרונו של אותו איש.

אף-על-פי שבני עירו הכירו בתכונותיו הטובות, היה הוא צנוע ונחבא אל הכלים. כשנה לאחר חתונתו כיתת את רגליו לכפר נידח, שאיש לא הכירו שם, והשכיר את עצמו כמלמד לבניו של בעל אחוזה.

עד מהרה נתגלה בעל אחוזה זה לר' מאיר כאיש בער שאינו מקפיד במוצות. ר' מאיר אמנם ראה ברכה בעמלו עם הבנים, אך לעומת זאת התקשה מאוד לעכל את התנהגותו של האב.

במיוחד כבדה לו מידה רעה שבטלה אצל בעל האחוזה – הקמצנות. עוברי-אורח עניים שנקלעו לאחוזה וביקשו תרומה או פרוסת לחם מבעליה העשיר, נתקלו ביד קפוצה וגורשו ממנה בגסות-רוח.

שבועות אחדים העלים ר' מאיר את עינו ממעשי בעל האחוזה ושקע את עצמו במלאכת המלמדות ובגבולות האישיות שלו. אולם לא לאורך זמן הצליח להתאפק.

יום אחד, בגלגלו שיחה עם בעל האחוזה, הציע לו ר' מאיר הצעה: "מכאן ואילך, כשיבוא עני לפתח ביתך, הענק לו מטבע לצדקה, ואת כל הכספים הללו הפחת ממשכורתך".

וכך היה. מאותו יום זכה כל עני במטבע יפה ולעיתים אף נתכבד בארוחה קלה. ובעל האחוזה, הוא דבק בלשון המשנה, "הפנקס פתוח והיד רשומת"... איש לא ירד לפשר השינוי שחל לפתע באופיו של בעל האחוזה הקמצן.

תמה מחצית השנה הראשונה לעבודתו של ר' מאיר. מורים חלף וימי ניסן עמדו בפתח. ר' מאיר הכין עצמו לקראת השיבה לביתו. לפני שזב, התיישב בעל האחוזה לחשב את סכום המשכורת המגיעה לו. הוא ערך את חשבון משכורתו ומומה נרע את כל הפרוטות והארוחות שהעניק

לעניים. והנה, שוד ושבר! הסכום ש'ביזבו' לצדקה, עלה על דמי המשכורת שהיה זכאי לה! ר' מאיר בעד עבודתו! בעל האחוזה התמלא זעם. הייתכן כי איש נבון ומחוכם כמותו יימול בפח שטמן לו מלמד עלוב זה!...

בבושת פנים גורש ר' מאיר

מהאחוזה, כשבכיסו אין אף לא פרוטה שחוקה אחת. בעל האחוזה אף סבר בתחילה להפשיטו מבגדיו העליונים, כדי לכסות את ה'נוק' שהסב לו. רק ברגע האחרון התעשת...

אולם ליבו של ר' מאיר היה מלא משמחה. את דרכו חזרה לביתו עשה

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל

טנא ברכות נשגר קסמיה איש חיל רב פעלים לתורה ולתעודה, נעים הליכות מרביץ תורה ברבים, איש יקר ואהוב ומקרב לבבות לאבינו שבשמים במאור פנים

הרה"ג עוזיאל אדרי שליט"א

רב המרכז הרפואי "סורוקה" וק"ק "שבטי ישראל" בשכ' יא' ועורך עלון "אורות השבת"

עם השמחה השרויה במעונו לרגל נישואי ביתו **שולמית** תחי

עם החתן המפואר והחשוב הבה"ח התמים **ישראל ויצמן** הי"ו סי יתן ויהיה זה בנין עדי עד ברוב אושר נחת ושמחה ובורא עולם בקנין השלם זה הבנין בברכת מזל טוב וההצלחה

מברכים מן ארץ אביא ובאברהם רבה

מערכת עלון "אורות השבת"

הרב יהודה דרעי רב העיר וראש אבות בתי הדין

קופת חולים לאומית בשילוב הקופה העירונית

מיום לפי שיעור ליום הכיפורים

לכל המעוניין ניתן להזמין שקיות מים לפי שיעור פחות ממלוא לוגמיו

עבור חולים המותרים בשתיה לפי השיעורים לפני השימוש נא להתייעץ במורה הוראה.

ניתן להתקשר למוקד הקופה העירונית טל' 08-6551655, שלוחה 3.

החלוקה תתבצע במוסדות קרן משי"י,

ברח' בנימין מינץ 1 וברח' חשין 11, ו' החדשה

במקרה חירום ניתן להתקשר

לרב אברהם טריקי: 054-4586152

כשמחשבותיו נושאות אותו אל-על, למחוזות שבהם אין הממון תופס מקום כלל.

בשערי עירו פרמישילן הבחין לפתע במטבע נוצץ שהציץ מתוך העפר. הוא עצר לרגע וראה כי זהו מטבע זהב יקר, שערכו עלה על כל דמי משכורתו אצל בעל האחוזה!

אולם לא כמחשבות כל האדם מחשבותיו של ר' מאיר. באותה שעה היה שרוי בעולמות כה נעלים, עד שחך בדעתו: "אם מן השמים מוזמנת לי מציאה זו, האם זו הדרך שבה בוחר הקב"ה לזמן את פרנסתי, בעפר הארץ, כשעלי להתכופף ולהרימה!?! לא התכופף ר' מאיר להרים את המטבע, אלא המשיך בדרכו לביתו.

רעייתו ובנו הפעוט, אשר מזה מחצית השנה לא ראו את מיו, קיבלוהו בחודוה רבה. לאחר הפגישה המרגשת ציפתה הרעיה לשמוע משהו מבעלה על השכר שהביא עמו, לאחר שנעדר זמן כה רב מביתו, אולם הוא לא אמר דבר. האשה, כבעלה, אף היא צדקת הייתה, ולא אמרה לו דבר. את השתוממותה על שבעלה מעדיף להחזיק את הכסף בכיסו, כבשה בליבה.

רק כשחלפו ימים נוספים ור' מאיר לא הזכיר דבר וחצי דבר על הכסף, שאלה ברמיזה עדינה לפשר הדבר. אז, לראשונה, נחמץ ליבו של ר' מאיר. "חבה נמתין עד הערב", דחה את רעייתו בתשובה סתומה ומתמיהה.

ר' מאיר יצא את ביתו ופנה לבית-המדרש. הוא שקע בתלמודו שנמשך עד הערב, ודבר הכסף נשכח כליל מליבו.

והנה, לעת תפילת ערבית, נכנס לפתע לבית-המדרש משרתו של אחד מעשירי העיר. המשרת תר בעיניו, כמחפש אחר מישהו, ולבסוף ניגש למקום שבו ישב ר' מאיר. הוא קרב אליו ודחף לידו מטבע זהב. "אדוני ביקשני לתת מטבע זה בידך", אמר וכבר פנה לצאת.

ר' מאיר קפץ כנשך נחש. "מה משרו של מטבע זה?", שאל המשרת סיפר, כי באותו יום שב אדוני ממסע, ובכניסה לעיר גילה את המטבע מוטל על הארץ. חכך האדון בדעתו מה לעשות במטבע זה, והחליט להעניקו לאחד מתלמידי-החכמים הצעירים שבעיר. הפור נפל על ר' מאיר. אלו היו דברי המשרת.

חיוך קל עלה על שפתותיו של ר' מאיר: "שמע'מינה שלי היה אותו מטבע..."

לא יצאו ימים רבים ושמו של ר' מאיר יצא לתהילה בעירו ובסביבותיה, ורבים החלו נוהגים אליו. ומידה זו של חסד וצדקה ליוותה אותו כל ימיו.

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל

והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימי ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

* תוכן המודעות באחריות המפרסמים בלבד. ט.ל.ח.

077-915552